

„Ke sūddamega mees olleksid: ma ollen sind
„laimand meie ausa naabri J o sepi wasto:
„wanna naeste juttud kuuhiud, ja rummu laast
„peast järrele ainand, ilma et ma isse olleksin
„wōtnud omma filmadega wadata ja järrele
„mōttelda. Gest on nūud mo meel haige, ja
„mul on hābbi nāhhes, et sinua, sedda meie
„keik pōlgasime, parrem mees olled kui meie
„keik.”

Wanna Jago Mihkel. Minna ei tea
west mis ma selle kõnne peale pean kostma.
On kegi mind pahhemaks piddand kui ma
ollen; siis on mo sūdda rōmus, kui nemmad
nāwad, et nemnad ses on ekhind. Aga
ma ei sooviks ka mitte, et mind kegi parres-
maks peaks, kui ma ollen. Ja siin ei leia
ma middagi mis ma olleksin teinud, mis ni-
sure kido wāart olleks, kui teie mulle annate.
Mis ma teggin, se olli mo kohhus tehha.

Külla

Külla Wōormündet. Ge on kõnneletub
kui üks aus mees peab kõnnelema. — Ja
nūud mo armas külla rahvas, eks meie sūd-
da meid ei peaks ka kihhutama sedda teggetma
mis meie kohhus on tehha, sedda mōda kui
iggaühhel sedda joudo on! Tōssi on, meie
olleme keik waesed tallomehed: ei olle ühhelgi
meie feast, wilja pihhotāit jaggada: agga ter-
wed käed ja liikmed on meile ūunmal and-
nud, ja ka nendega toime meie nendele abbi
tehha, kel terwed käed ja liikmed ei olle. Et
meie nūud tunneine, mis tullosab seadusset
need on, mis J o se p jmeile siin ülestingges;
siis wōtkem need enne sele ommaaks wōtta ja
nende järrele eddespiddi ellada! — Kes
minnoqa ses asjas ühhes nous on, se pango
omma kūbbara seie minno kūbbara kōrwa! —

Seddamaid ollid surcm hulk kūbbarad üh-
hestkous. Need mehheb ükspāniis, kes min-